

se o tom vysloviti úřad; dokud se tak nestalo, nelze smlouvu míti za schválenou.

Tento souhlas konečný byl dán stpú-em teprve dne 23. listopadu 1920. Platí tudíž teprve tento den za schválení smlouvy a důsledkem toho také dle §u 1, odst. 4 cit. nař. za den převodu.

Odpovídá proto názor žal. úřadu zákonným předpisům, a neměl žal. úřad příčiny, aby vyšetřoval tvrzení st-le, že podmínky, za nichž byl souhlas stpú-em udělen, byly v předepsané lhůtě splněny.

Jeví se proto jak výtka nezákonnosti tak i vadnosti řízení bezdůvodnou a bylo proto stížnost zamítnouti, aniž bylo třeba zabývati se nss-ú úvahou, zda žal. úřad, dovolávaje se schvalovací doložky, neměl také při výroku svém na mysli ustanovení zákona z 9. listopadu 1918 č. 32 Sb. o obstarání velkostatků, dle něhož zřízení velkostatků zapsaných do desk zemských je platné teprve svolením úřadu pro správu zemědělskou (nyní stpú — § 5 zákona z 11. června 1919 č. 330 Sb.).

Č. 2908.

Administrativní řízení. — Zabírání budov: Podáním místem pro rekurs do rozhodnutí zem. správy pol. o zabránění budovy podle zák. č. 304/1921 jest z e m. pol. správa.

(Nález ze dne 24. listopadu 1923 č. 19.657).

V ě c: Metropolitní kapitula v Olomouci a spol. proti ministerstvu veřejných prací o včasnost rekursu.

V ý r o k: Stížnost se — — z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 31. července 1922 zabrala zsp v Brně na základě zákona z 12. srpna 1921 č. 304 Sb. dvě místnosti v prvním poschodí v zámku v P. patřícího Metropolitní kapitole v Olomouci pro veřejnou knihovnu P. K rozhodnutí připojeno bylo poučení, že z něho lze do 8 dnů počítajíc ode dne následujícího po doručení výměru podati odvolání u zsp-é v Brně na min. veř. prací.

Intimát tohoto rozhodnutí i s poučením o opravném prostředku byl osp-ou v Přerově doručen Metropolitní kapitole v Olomouci dne 14. srpna 1922, uživatelům pak zabraných místností Lidové Jednotě, Tělocvičnému spolku »Orel« a zařizujícímu výboru spořitelního a záloženského spolku v P. dne 13. srpna 1922.

Stížnost proti tomu podaná, adresovaná osp-é došla k tomuto úřadu dne 21. srpna 1922 a postoupena byvši zsp-é v Brně došla k ní dne 16. září 1922.

Rozhodnutím z 2. listopadu 1922 zamítlo min. veř. prací stížnost Metropolitní kapitoly v Olomouci a společníků jako opožděnou. — — —

O stížnostech uvážil nss takto:

V §u 2 zák. o opravných prostředcích z 12. května 1896 č. 101 ř. z. se praví: »Pokud v platných zákonech není nic jiného stanoveno, buďte rekursy podávány u toho úřadu, který rozhodl v instanci první«. Poněvadž pak v zákoně z 12. srpna 1921 č. 304 Sb., na jehož základě vydáno bylo rozhodnutí, proti němuž čelil rekurs st-lů, není nijakého ustanovení, kde mají býti podávány opravné prostředky, platí pro přítomný případ všeobecný předpis §u 2 cit. zák.

Ježto pak úřadem, jenž v daném případě rozhodl v instanci první, byla dle řu 1 cit. zákona ř. 304/21 zsp v Brně, bylo stížnost podati u zsp-é v Brně a to dle řu 7, odst. 3 téhož zák. do osmi dnů. Poučení k nálezu první instance připojené odpovídalo plně zákonu i bylo věci st-lů se podle poučení toho zachovati a podati rekurs v dané lhůtě u zsp-é.

Ze spisů správních vychází, že stěžujícím si osobám bylo rozhodnutí zsp-é doručeno dne 13. resp. 14. srpna 1922. Končila tedy rekursní lhůta dle výše zmíněného předpisu dne 21. resp. 22. srpna 1922.

Došel-li pak rekurs k zsp-é 16. září 1922, byv osp-ou v P., kam podán byl st-li dne 21. srpna 1922, dán k poštovní dopravě dne 15. září 1922, jest patrné, že stalo se tak daleko po uplynutí lhůty stanovené citovaným řem 7 zákona ř. 304/21. Nerozhodno jest, že stížnost podána byla u osp-é v P. již dne 21. srpna 1922, tedy před uplynutím lhůty rekursní, když zákon stanoví, že měla býti podána u zsp-é.

Z okolnosti, že osp předložila stížnost úřadu k přijetí jejímu příslušnému až po uplynutí rekursní lhůty, nelze ničeho vyvozovati, poněvadž osp nemá podle zákona povinnosti, starati se o to, aby stížnost v zákonné lhůtě k příslušnému úřadu došla.

Neodporuje tedy zákonu, zamítl-li žal. úřad stížnost st-lů jako opožděnou, a jest stížnost, pokud brojí proti rozhodnutí min. veř. prací z 2. listopadu 1922, bezdůvodná. — — — —

ř. 2909.

řivnostenské právo: Novým sňatkem vdovy pomine její právo na provozování řivnosti zemřelého manřela na základě práva vdovského; rozloučením druhého manřelství právo to neobřivne.

(Nález ze dne 24. listopadu 1923 ř. 19.972).

V ě c: řofie N. v M. T. (adv. D. Leon Zuckermann z Mor. řřebové) proti ministerstvu obchodu o provozování řivnosti kominické na základě vdovského práva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem z 23. ledna 1921 vyrozuměla osp v Mor. řřebové st-lku, že její právo provozovati řivnost kominickou po zemřelém manřelu Theodoru N. následkem provdání zaniklo, a zakázala jí současně další provozování řivnosti.

Zsp v Brně rozhodnutím ze 4. dubna 1922 nevyhověla odvolání z toho podanému z důvodů nař. výměru a podotkla, že jest pro posouzení věci nerozhodno, bylo-li nové manřelství st-lčino s Josefem ř. rozloučeno, jeřto opětým provdáním pozbyla právo koncesi provozovati a řivnostenskému řádu jest neznámo povolení provozu na účet vdovy cestou milosti.

Nař. rozhodnutím z 31. května 1922 nevyhověl žal. úřad dalšímu odvolání z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Právní základ nař. rozhodnutí dlužno hledati v ustanovení ř 56, odst. 4 řivn. ř. Dle něho může po smrti řivnostníkově koncesovaná řiv-